

Реферат на тему: "Життя і творчість Ганса Крістіана Андерсена"

Ганс Крістіан Андерсен

РЕФЕРАТ

на тему:

"Життя і творчість

Ганса Крістіана Андерсена"

Славетний казкар Ханс Крістіан Андерсен народився більше як 180 року тому (1805 р.) в Данії, у маленькому місті Однесе, на острові Фюн. Бідна малесенька комірка, заставлена верстатами та різним інструментом шевця-батька. Під вікном горища, на ринві, ящик з землею, — там ростуть цибуля та петрушка, — оце й увесь город матері. Біля хатинки один кущик агрусу — садок для хлопчика Ханса, що дивиться то гостро спостережливими, жвавими, то задумливими, мрійними очима на навколишній світ.

Батьки дуже любили свого хлопчика-одинака. Весь вільний час тато віддавав синові, гуляв з ним, робив йому різні іграшки. Були у Ханса і рухливі млинки, і мальовничі панорами, і ляльки, що кивали головами. А вечорами, коли по кутках убогої комірки згущувались химерні тіні, батько читав дружині і синові цікаві книжки — байки Лафонтена, комедії Гольберга, а найчастіше товсту і дуже цікаву збірку казок "Тисяча і одна ніч". Чи не найбільше в житті любив маленький Ханс слухати ці читання батька і захоплююче мріяти при тьмяному світлі домашнього гасничка. Любив хлопчик і спостерігати веселі гулянки місцевих ремісників та матросів.

Він ріс мрійливим ласкавим хлопцем. Йому здавалося — всі його люблять. Та поки що так і було. Ханс часто бігав до стареньких бабусь, які доживали свій вік у притулку для бідних — "богадільні", і вони розповідали йому безліч народних казок та різних історій, а потім він і сам починав їх розповідати те самісіньке, тільки додаючи багато свого.

У школі, куди його віддали згодом батьки, Ханс був наймолодшим. На перервах учитель гуляв з ним за руку, щоб його не збили з ніг старші учні. Його дивував цей незвичайний хлопчик. Якось учитель покарав старшого хлопця, який не вивчив уроку. Раптом маленький Андерсен почав гірко плакати і просити пробачити покараного. Він був зовсім невтішний і не заспокоювався, поки учитель не змилювався над винним.

Після смерті батька, мати вийшла вдруге заміж, знову за шевця, ще зовсім молодого.

Хлопець знову почав ходити в школу для бідних, де вчили так-сяк, аби діти вміли читати та трохи рахувати. А роки минали, треба було серйозно думати про долю Ханса, і мати настоювала, щоб син ішов учитися до кравця. Та хлопець зі сльозами на очах благав відпустити його в Копенгаген. Він плекав мрію про театр, про мистецтво і вірив, що в столиці досягне свого.

Настав день від'їзду. На світанку мати провела Ханса за міську браму. Перед хлопцем був далекий невідомий шлях...

Все-таки було видно: хлопець мав якість здібності, він, безперечно, був талановитим. Але в чому саме? Це ще важко було відгадати.

Першими його творами були нариси про мандрівки, роман "Імпровізатор". Але справжню славу письменник здобув своїми казками. Коли вийшли його перші казки "Кресало", "Принцеса на горошині" "Русалочка", про них заговорили скрізь. А коли він написав "Гидке каченя", багато знайомих та й незнайомих зрозуміли, що в цій казці відображено багато чого з його власного життя, і деякі "Друзі" цілком легко пізнавали себе в образі курки, kota та інших.

Твори Андерсена, особливо його прекрасні казки, перекладались різними мовами, про нього заговорили і в Франції, і в Англії, і в Німеччині, а в Данії ще довгий час не визнавали уже відомого казкаря і продовжували його "повчати".

Популярність Андерсена росла з кожним роком в усіх шарах народу. Особливо любили свого казкаря діти. Часто, побачивши його високу, худу, незграбну постать, діти підбігали і віталися з ним. Якось одна жінка зробила зауваження своєму синові: "Як ти насмівся заговорити з чужою людиною?" А хлопчик відповів: "Та це ж не чужий, це Андерсен, його всі хлоп'ята знають".

Письменник-казкар говорив, що життя його схоже на казку. Але хіба це дивно, що його, доброго і сердечного, любили люди, що він досяг пошани і слави, і ця пошана і слава живуть і житимуть ще довгі-довгі роки!